

РЕШЕНИЕ

№ 24924

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **501** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Производството е образувано по жалба на Н. С. Т., с ЕГН: [ЕГН], против ЗППАМ № GRAM 2019611/09.01.2026 г. издадена от мл. автоконтрольор към ОПП СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Постъпило е становище от него по делото от 12.03.2026г.

Ответникът – редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателят е наложена принудителна

административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от шест месеца - 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП .

В мотивите на заповедта е посочено, че при проверка на 09.01.2026 г., в [населено място], по бул. Ц. шосе с посока на движение ул. П. К. към ул. Патриарх Г. жалбоподателят управлявал състав от ППС – собственият си лек автомобил „П. К., с рег. [рег.номер на МПС] и собственото си ремарке за лек автомобил „Темаред“1, като МПС“ П.“ е с прекратена регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. на 22.07.2025г.Ремаркетото не е представено в срок за ГТП. Същият посочено, че допуснал нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.Заповедта е връчена на 09.01.2026г.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата за допустима, а по същество е и ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП. предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР.

Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност. Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта не съдържа съществени елементи, които да насочват към извършване на нарушението. Към преписката е приложен АУАН серия ГА № 4792806 / 09.01.2026г. ,описващ идентична фактическа обстановка за неизпълнение на задължението да се сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ респ. последващата служебна deregистрация на МПС.

Настоящият състав намира, че оспорената заповед е непропорционална и несъответна на целта на закона, с оглед настъпилото в деня на нарушението служебно възстановяване на регистрацията на управляваното от жалбоподателя МПС. Безспорно се установява, че още на 09.01.2026 г. е била сключена застраховка ГО, за което е представена по делото застрахователна полица / стр.15 от делото /.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ от ЗДвП., е форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който

законът цели с прилагането на ПАМ, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на нарушенията. От друга страна обаче, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложена ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Процесното нарушение е незабавно отстранено и регистрацията на автомобила е възстановена *ex lege*, съгласно нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП., поради сключената валидна застраховка „Гражданска отговорност“. След като това е така, напълно безпредметно е отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати. При установените факти по преписката неясно и необосновано остава как наложената ПАМ би изпълнила иманентно присъщите за всяка ПАМ превантивни или преустановителни цели и функции. Продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално би било наложено за констатираното нарушение.

Горното мотивира съдът да приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и е дължима отмяната ѝ. Дължимите разноски на жалбоподателя, с оглед изхода от спора са в размер на 5.11 евро държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, 36-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. С. Т., с ЕГН: [ЕГН], ЗППАМ № GРАМ 2019611/09.01.2026 г. издадена от мл. автоконтрольор към ОПП СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) от ЗДвП. му е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Н. С. Т., с ЕГН: [ЕГН] сумата от 5.11 евро, представляваща разноски за делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: